

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118208447
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118208447.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karol Krochta v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: R. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, t. č. D. XX, o zaplatenie 578,26 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 32Csp/148/2018-324 zo dňa 11.01.2019 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku III. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 353,26 eur v splátkach vo výške 40 eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že v prípade nezaplatenia splátky riadne a včas sa celý dlh stáva splatným v celom rozsahu. II. výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. III. výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 578,26 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne od 11.05.2015 do zaplatenia a žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 39; § 52 ods. 1 až 4; § 53 ods. 1 až 3, 5; § 54 ods. 1 až 2; § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; § 497; §502 ods. 1; § 708 ods. 1, 2; § 710 Obchodného zákonníka; § 9 ods. 1, 2; § 10 ods. 1, 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; s poukazom na články 3.12; 8.1; 8.2; 8.3 VOP zistil, že dňa 20.04.2015 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bola zmluva o zriadení osobného účtu č. XXXXXXXXXXXX, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty R., zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a zriadenie služby SMS notifikácia. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Dňa 04.01.2017 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere -povolené prečerpanie na účte, na základe ktorej banka zriadila žalovanému povolené prečerpanie do výšky limitu 500 eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % ročne. V zmysle bodu 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, v súvislosti s PP môžu byť klientovi inkasované nasledovné poplatky a náklady: poplatok za prehodnotenie 0 eur, poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť 25 eur, zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu 15 eur, zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu po upozornení 15 eur a poplatok za výzvu na splatenie nepovoleného prečerpania účtu 30 eur. V bode 3 zmluvy bol žalovaný výrazne upozornený na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP s tým, že prekročenie

limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok (i) vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z prekročenej časti limitu PP, a prípadne tiež (ii) zrušenie limitu PP, (iii) stanovenie okamžitej splatnosti PP, (iv) vymáhanie súdnou cestou. V zmysle článku 3.12 (Nepovolené prečerpanie) VOP žalobcu účinných od 01.01.2017 (účinné v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní), pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácii prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8. 8 sa použijú primerane. Výšku sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť. Nepovolené prečerpanie sa považuje za porušenie zmluvných povinností klienta, s ktorým je spojená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v zmysle sadzobníka.

4. Podľa článku 8.1 VOP, účinných od 01.01.2017 povolené prečerpanie na účte je forma úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený v banke. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi povolené prečerpanie, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených a klientovi vzniká záväzok povolené prečerpanie splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo. Povolené prečerpanie poskytnuté klientovi, ktorý je spotrebiteľom, je spotrebiteľským úverom. Podľa článku 8.2 VOP žalobcu účinných od 01.01.2017, povolené prečerpanie sa poskytuje na žiadosť klienta a na základe zmluvy o povolenom prečerpaní na účte. Banka môže trvať na tom, aby bola žiadosť vyhotovená písomne a tiež na tom, aby bola vyhotovená na predpísanom tlačive. V článku 8.3 VOP boli konkretizované základné podmienky poskytnutia povoleného prečerpania. Podľa bodu 1 úrokových sadzieb produktov, účinných od 01.01.2017 úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu je 28 % p. a.

5. Žalobca špecifikoval nárok tak, že istina dlhu vo výške 578,26 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, vyplývajúcimi z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovaného. Celková výška kreditných transakcií v sume 15.500,18 eur a debetná transakcia v sume 16.078,44 eur pozostávali z konkrétnych súm z rôznych titulov. Výška limitu povoleného prečerpania bola 500 eur. Žalovanému boli okrem úrokov a poplatkov za transakcie a za balík služieb účtované aj za upomienky - zmluvné pokuty (13 x 15 eur) a poplatok za výzvu - debet vo výške 30 eur, spolu 225 eur.

6. Súd prvej inštancie skonštatoval, že strany sporu uzatvorili zmluvu, ktorou žalobca zriadil pre žalovaného osobný účet a v rámci ktorého nebolo pôvodne dojednané povolené prečerpanie, ako ani žiadne poplatky. Žalobca povolil prečerpanie na osobnom účte žalovaného až na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte zo dňa 04.01.2017 vo výške povoleného prečerpania 500 eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne. Podľa názoru súdu prvej inštancie ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj napriek tomu, že ide o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka. Žalobca je bankou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaný pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Strany sporu najprv uzavreli zmluvu, ktorou žaloba zriadil pre žalovaného osobný účet a v rámci ktorého nebolo pôvodne dojednané povolené prečerpanie, ako ani žiadne poplatky. Žalobca povolil prečerpanie na osobnom účte žalovaného až na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte zo dňa 04.01.2017. Povolené prečerpanie na účte znamená, že klient môže používať nielen vlastné finančné prostriedky, ale aj finančné prostriedky banky. Svojím obsahom ide o vzťah vyplývajúci z úverovej zmluvy (§ 710 v spojení s § 497 Obchodného zákonníka).

7. Čo sa týka žalobcom uplatneného nároku predstavujúceho zmluvnú pokutu vo výške 195 eur (13 x 15 eur), resp. poplatky za upomienky - prečerpanie účtu, prvoinštančný súd poukázal na ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď

oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Podľa názoru súdu zmluvná pokuta nebola dojednaná platne, nakoľko v zmluve neboli bližšie špecifikované podmienky pre vznik nároku na zmluvnú pokutu. Zo zmluvy nevyplýva ani len to, či nárok na zmluvnú pokutu vzniká jednorázovo alebo opakovane, nie sú tam uvedené žiadne bližšie podmienky jej uplatnenia voči klientom. Teda bolo iba na vôli dodávateľa koľkokrát si zmluvnú pokutu uplatní. Za obdobie 14 mesiacov to bolo až 13 x. Zároveň dojednaná zmluvná pokuta nezohľadňuje ani výšku nepovoleného prečerpania, t.j. zmluvná pokuta bola dojednaná v určitej pevnej výške bez ohľadu na to, či spotrebiteľ bude v omeškaní so zanedbateľnou sumou alebo sumou omnoho vyššou. Súd dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, pretože je objektívne spôsobilé spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vychádzal z toho, že ide o dojednanie, ktoré je obsahom spotrebiteľskej zmluvy a ktoré je vopred pripravené veriteľom. Formulácia obsiahnutá v zmluve, na základe ktorej žalobcovi patrí za každú upomienku zmluvná pokuta vo výške 15 eur umožňuje veriteľovi de facto ľubovoľne navyšovať výšku svojej pohľadávky proti spotrebiteľovi tým, že mu bude posilať neobmedzené množstvo upomienok. Neprijateľnosť tohto zmluvného dojednania videl v tom, že jeho výška závisí v podstate výlučne na vôli veriteľa. Spotrebiteľ si už v čase uzavretia zmluvy musí byť vedomý, akú najvyššiu sankciu bude povinný zaplatiť v prípade porušenia svojej povinnosti. Napokon súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca ani len nepredložil dôkaz o zaslaní upomienok žalovanému. Z týchto vyššie uvedených dôvodov zamietol žalobu pokiaľ ide o zmluvnú pokutu.

8. Súd prvej inštancie k ďalšiemu žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie poplatku za výzvu - debet vo výške 30 eur poukázal na to, že za takýto poplatok žalobca neposkytol spotrebiteľovi žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uvedený poplatok je tak výlučne v prospech dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca tiež nepreukázal súdu zaslanie predmetnej výzvy.

9. Konštatoval ďalej, že žalobca si zároveň uplatnil úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 578,26 eura od 11.05.2018 do zaplatenia, predstavujúci úrok pre nepovolené prečerpanie, ktorého výška má vyplývať z čl. 3.12 VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb - časť úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu. Výška úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní nebola dojednaná platne, nakoľko nebola so žalovaným individuálne dojednaná a nebola dodržaná jej písomná forma. Sadzobník poplatkov nemôže predstavovať riadne dojednanie účastníkov zmluvy o výške úrokov. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, alebo v prílohách. Odkaz žalobcu v zmluve na sadzobník, resp. obchodné podmienky, nie je možné považovať za dojednanie v zmysle uvedených zákonných ustanovení. Súd bol toho názoru, že všetky zmluvné dojednania nemusia byť súčasťou jednej listiny, avšak ak zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách majú byť záväzné pre zmluvné strany, musia byť výsledkom konsenzu obidvoch zmluvných strán a nepostačuje iba odkaz na listinné doklady, ktoré podľa zmluvy majú byť jej súčasťou, bez toho, aby druhá zmluvná strana - spotrebiteľ, prejavila svoju vôľu byť nimi viazaná. Samotná formulárová zmluva neupravuje konkrétne odplaty za služby ani podmienky, za akých by bol žalovaný povinný ich platiť. Zmluva len odkazuje na Sadzobník poplatkov a obchodné podmienky. Nároky žalobcu uplatnené v konaní teda vyplývajú z obsahu VOP a sadzobníka, na ktoré zmluva poukazuje. V danej súvislosti je potrebné uviesť, že tak formulárová zmluva ako aj VOP a sadzobník sú vopred predtlačené, vopred vypracované žalobcom ako dodávateľom. Tieto žalovaný ako spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, nemá možnosť individuálne vyjednať ich znenie tak, aby bolo možné uzavrieť, že na ich znení sa veriteľ a klient dohodli v rámci zmluvnej voľnosti. Nepostačuje v žalobcom pripravenej predtlačí formulárovej zmluvy konštatovať, že s obchodnými podmienkami a sadzobníkom sa klient oboznámil a sú súčasťou zmluvy. Súdna prax (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2011 sp. zn. 2 Cdo 245/2010) v týchto prípadoch zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. Údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v sadzobníku poplatkov.

10. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal zmluvnú pokutu vo výške 195 eur, poplatok za výzvu - debet vo výške 30 eur ako ani 28 % úrok z uplatnenej sumy 578,26 od 11.05.2018

do zaplataenia a žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. Priznal žalobcovi nárok na zaplataenie sumy 353,26 eura (578,26 eura - 225 eur).

11. S poukazom na § 232 ods. 3 CSP súd prvej inštancie povolil priznané sumy zaplatiť žalovanému v splátkach po 40 eur mesačne, ktorých zročnosť konkretizoval.

12. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251; § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom prípade bol pomer úspechu strán sporu približne rovnaký, nakoľko žalobca si uplatnil sumu 578,26 eura spolu s 28 % ročným úrokom od 11.05.2018 do zaplataenia, čo ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie predstavovalo 109,12 eura, spolu si teda žalobca uplatnil 687,38 eura a bol úspešný v časti o zaplataenie 353,26 eura.

13. Proti uvedenému rozsudku a to čo do výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a III. čo do trov konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie vecí v zamietavej časti žaloby. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, objektívne spôsobilú spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa odvolateľa poplatok za upomienku predstavuje skutočnú náhradu nákladov banky v súvislosti s omeškaním dlžníka, najmä náklady na vyhotovovanie a zasielanie upomienky, so zasielaním informácii do úverového registra, sledovaním správania sa dlžníka a pod. Rovnako ide o poplatok za službu klientovi, ktorý je v dostatočnom časovom predstihu informovaný o omeškaní a o následkoch nesplácania úveru. Neprijateľná zmluvná podmienka nie je taká, ktorá sa týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak bola individuálne dojednaná. Upomienka a cena za ňu je v zmluve vyjadrená jasne, zrozumiteľne a určito.

14. Odvolateľ tiež vyslovil svoj nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie, že výška úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní nebola dojednaná platne. Poukázal na § 708; § 710 a § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka s tým, že ak banka vykoná platby, aj keď nemá na to potrebné finančné prostriedky na účte, správajú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere. V ďalšom sa zaoberal pojmom prekročenie prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec zostatku na účte spotrebiteľa. Poukázal na body 3.4; 3.8 a 3.12 VOP so záverom, že po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný podľa úrokových sadzieb. Takéto úroky sú odplatom banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých ňou nad rámec zostatku na účte klienta. Úroky za prečerpanie vyplývajú tak z Obchodného zákonníka, ako aj zo Zákona o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Uviedol, že žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke. Nejedná sa preto o špecifickú zmluvnú podmienku, lebo žalobca jeho nárok si odôvodňuje od právnej úpravy, a preto nie je neprijateľnou. Navrhol tak, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu zmenený a žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému vo výške zaplataených súdnych poplatkov.

15. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 21.08.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. Z dispozičnej zásady v odvolacom konaní vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Vymedzením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ vymedzuje to, akých výrokov sa týka suspenzívny účinok odvolania a zároveň stanovuje medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Keďže výrok čo do zaplataenia istiny vo výške 353,26 eur odvolaním nebol napadnutý, preto sa stal právoplatným v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP.

18. Žalobca odvolaním napadol zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie a to čo sa týka zaplatenia sumy 225 eur (13 upomienok á 15 eur a poplatok za výzvu 30 eur) a príslušenstva, ktorým bol úrok vo výške 28 % zo žiadanej sumy. Preto predmetom prieskumu bol iba zamietavý výrok a výrok o trovách konania.

19. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, pre ktorý bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a ktorý je vyslovený v odôvodnení napadnutého rozsudku a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP naň poukazuje. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné žalobe čo do zamietavej časti vyhovieť.

20. Keďže žalobca v odvolacom konaní namietal nesprávne právne posúdenie veci čo do zamietavej časti nároku, odvolací súd v uvedenom rozsahu podrobil prieskumu rozsudok so zameraním či súd prvej inštancie aplikoval na zistený skutkový stav príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie týmto smerom riadne odôvodnil s tým, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

21. K v odvolaní tvrdenému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie NS SR z 27.07.2011, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

22. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

23. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. v rozsahu čo do zamietavej časti. Iba na zvýraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že nebolo možné žalobcovi priznať nárok na ním žiadané poplatky á 15 eur za 13 upomienok, poplatok za výzvu 30 eur a 28 % úroky, nakoľko aj súd odvolací, rovnako ako provoidštančný súd, je toho názoru, že žalobcovi nárok na uvedené nevznikol. Zo Zmluvy o zriadení účtu zo dňa 20.04.2015, ani zo Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 04.01.2017 totiž nevyplýva, aby žalobca mal mať nárok na ním žiadanú sumu 195 eur ako poplatky za upomienky a výzvu (alebo zmluvnú pokutu, ako to špecifikoval súd prvej inštancie) ani na úrok vo výške 28 %. Poukazovanie na VOP a Sadzobník samo o sebe nemôže byť dôvodom na oprávnenosť žiadaných úrokov. Žalobca nepreukázal, aby či už VOP, či Sadzobník, boli žalovanému predstreté s možnosťou sa s nimi riadne oboznámiť, aby došlo ku konsenzu strán sporu o nich, prípadne aby bolo možné žalovaným ovplyvniť ich znenie. Jednostranne pripravené podmienky dodávateľom, bez možnosti ich spotrebiteľom ovplyvniť, nemôžu byť súdom akceptované, ak spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, kedy sú neprijateľné, a preto neplatné. Iba odkaz na úpravu uvedeného vo VOP a Sadzobníku nepostačuje. Za danej situácie bolo preto správne, že súd prvej inštancie žalobu v uvedenej časti zamietol. Je však potrebné súhlasiť s názorom, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument. Je však nevyhnutné, aby v zmluve, hoci na viacerých listinách, boli riadne stranami dohodnuté všetky podstatné náležitosti a podmienky zmluvného vzťahu. V prejednávanej príhode však uvedené nebolo splnené. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani z jedného listinného dôkazu predloženého žalobcom na preukázanie tvrdenia, že bolo dôvodné pri prekročení limitu povoleného prečerpania takúto sankciu vo výške 28% úrokov z istiny od žalovaného uplatňovať. Žalobca by za daného stavu mohol mať nárok iba ak na úrok z omeškania, ktorý si však neuplatnil.

24. Odvolací súd ešte dodáva, že ak žalobca tvrdí, že pri „prekročení“ limitu na účte nemusí byť ako obligatórna náležitosť uvedená výška úrokovej sadzby, je možné s tým súhlasiť, ale s následkom, že na takýto úrok potom nemá žalobca nárok. Žalobca nemôže od spotrebiteľa žiadať nároky, ktoré neboli riadne zákonne ošetrené. Na uvedenom nemôže zmeniť nič ani poukaz na iné rozhodnutia súdov. Judikatúra tunajšieho súdu je totožná s názorom vysloveným v tomto rozhodnutí. Obdobný právny názor, ako v tomto rozsudku vyslovil aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku sp. zn. 7Co/305/2018.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že základným princípom spotrebiteľských zmlúv je zásada, podľa ktorej nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky (§ 53 ods.5 OZ). Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Zásadný posun v prejednávanej otázke predstavuje v spotrebiteľských právnych veciach judikatúra Súdneho dvora Európskej únie.

26. Súdny dvor výkladom smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadné pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozitívnych noriem zákona v neprospech spotrebiteľa (napr.C-415/11, AZIZ) cit. „Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „značná nerovnováha“ ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. ... - na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery - neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní“.

27. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol nárok žalobcu na priznanie sumy 195 eur a úroku vo výške 28 % z istiny. Na ich priznanie totiž nebol zákonný dôvod.

28. K odvolaniu žalobcu aj čo do výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že aj tento výrok je správny. Súd prvej inštancie správne vychádzal z pomeru úspechu žalobcu v konaní pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, správne potom vyčíslil úspech strán sporu a správne o trovách konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 CSP.

29. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 v spojení s § 255 a nasl. CSP tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nebol priznaný. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov konania a úspešný žalovaný si žiadne trovy konania neuplatnil, ani zo spisu vznik odvolacích trov na jeho strane nevyplýva. Preto bolo rozhodnuté, že stranám sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).